

Megsárgult lapok - A Fekete Párduc és a fekete párduc

2012 március 21. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Szurkolóként nem sok olyan esettel büszkélkedhetek, hogy ezzel vagy azzal a futballnagysággal találkoztam. Nota bene, egyszer pár méterre volt t?lem Michael Laudrup (nyilvános edzés a Real Madrid-meccs el?tt az Üll?i úton, 1995), {...}

{...}, meg néhány hasonló, tényleg nem sokkal több. Mondjuk, egyszer meg **Bene Ferenc** vitt ki a kocsiával a Megyeri útra egy UTE-meccsre, menet közben jót beszélgettünk, kedves ember volt.

Hanem a mai visszaemlékezés, mint a címből is kitalálható, **Grosics Gyuláról** szól. A valaha Fekete Párducként ismert Aranycsapat-tag valóban találkozott igazi fekete párduccal - és találkozott velem is, amit inkább úgy kellene mondanom, hogy nekem volt szerencsém megismerkedni vele.

Sőt, még negyedórát beszélgetni is. A valaha volt magyar labdarúgóhírességek közül ? az egyetlen, akivel alkalmam volt ilyesmire; sajnos, már túl sokkal nem is igen nyílik esély a továbbiakban... Nevezett eset alkalmával meg is ragadtam az alkalmat, hogy az ötvenes évek sztárjainak elkezdjem összegyűjteni az aláírásait - különben nem vagyok nagy autogramgyűjtő?, tulajdonképpen csak Star Wars-színészekére utazom -, de ?nála tovább azóta se jutottam. Akkor még pályázhattam Hidegkútiéra, Puskáséra, de mindkettőre?l végzetesen lemaradtam immár. Buzánszky Jenőre van még sansz, ha belegondolok.

Nos, az emlékezetes meeting a miskolci állatkertben következett be. Kicsit több mint tíz éve ott dolgoztam egy rövid ideig (sorkatonai, azaz polgári szolgálatból kifolyólag; áldom a sorsot, hogy megadta ezt a rendkívüli lehetőséget!), a másfél év filmszerző élményként marad meg bennem, többek között olyan sztorik folytán, mint amikor a (ha jól emlékszem) Pécsről?l kapott fekete párducot meghozták teherautóval, és órákon át kellett beimádkoznunk a ketrecébe. (Amit zoo-körökben sose hívnak így: hanem kifutónak.) Talán Negro volt a jószág, utóbb így neveztük el. Évekig utána még nem volt rendes kifutója, ahol a látogatók is láthatták volna, úgyhogy mire végre megépült, az intézmény igyekezett nagy feneket keríteni a dolognak; mondhatni, már az egész város nagyon kíváncsi volt a cicusra, [ünnepeles avatást](#) szerveztek. Én újságíróként voltam jelen a rendezvényen. Grosics volt a meghívott díszvendég - könnyen ki lehet találni, hogy milyen megfontolásból. A Párduc avassa fel a párduc otthonát. Fekete a feketének, izé, feketéje.

És ott adódott apropó, hogy kettesben diskuráljunk az igazgatói irodában kicsit, elmondtam neki, persze, hogy magam is focidrukker volnék, de viszont nagyapám, meg édesapám mennyit, de mennyit meséltek az ? idejér?l, fénykoráról, el lehet képzelni. Természetesen nem el?ször hallott már ilyet, azért udvariasan éreztette, hogy jólesik neki látni, hogy ma is, fiatalok is emlékeznek rájuk, ?rá. Sajnos, közös fotó nem készült, csak egy másikat - kollégan?mmel látható rajta - tudok mellékelni a csanyiki vadasparkbeli látogatásról.

(fotó: Bujdos Tibor, Észak-Magyarország, 2003)

És ami a mai poszt f?szerepl?je: az egykori klasszis kapussal szignóztatott újság. Nem akármilyen! A másik nagyapámtól - nem akivel anno fociról beszélgettünk - kaptam még halála el?tt az **1953**-ból származó alkalmi kiadványt. Tulajdonképpen olyasmi, mint ha ma tévériport, dokumentumfilm, DVD készülve valamely kiugróan nagy sportsikerr?l. Ezek a m?fajok akkor nem léteztek, úgyhogy újságot írtak és nyomtak a **londoni 6-3**-ról, bizonyára óriási példányszámban, és a magyar nép szeme, **Szepesi György** mesélte el, mit látott ? néhány héttel korábban a Wembleyben.

A füzet méret? (64 oldalas!) kötet középs? oldalain a futballh?s?k láthatók, mondhatni, kivehet? poszter jelleggel (bár a teljes méret nincs tán A4-es se), "Akik a gy?zelmet kiharcolták" mottóval. Balra fent a legels? arckép Grosics Gyuláé. És 2003 óta ott áll mellette a *párduci* aláírás is.

Néhány jellemz? momentum a korra, a labdarúgó-eseményekre, a konkrét gy?zelemre: még az állami viccúság, a Ludas Matyi is humormentes címlappal jelent meg akkor - a kor elismert költ?je pedig verssel köszöntötte a brit f?városból hazatér? *sportipari élmunkásokat*.

További pár oldalt is beszkeneltem a lassan hatvan éves dokumentumból, amely tényleg megfelel jelen webnapló elnevezésének, mert lapjai annyira sárgák, hogy még a digitalizált képek javítgatása, élesítése, vagdosása közben a Photoshopnak is meggy?lt vele a baja. Némelyiket meghagytam tényleg sárgán, a stílus és h?ség kedvéért, másokat a jobb olvashatóság, láthatóság érdekében kicsit színtelenítettem, világosítottam (ez a magyarázat a tónusbeli inkonzisztenciára).

A bevezető első szó második lapján egyébként szintűgy ott virít Grosics Gyula aláírása, tíz kezdőjátékos társa, és kapuscseréje, Gellérté mellett, de ezek nem igaziak, vagyis hogy nem a füzetre íródtak, hanem eleve nyomtatva benne vannak.

Az évszázad mérkőzése, Ifjúsági könyvkiadó, 1953

(A kicsinyítve betett illusztrációk rákattintva nagyobbak lesznek, akkor pedig a jobb-klikk menüben a Kép megjelenítése parancsra még nagyobb, jól olvasható méretben jelennek meg.)

Sárga lapok - <http://sargalapok.blog.nepsport.hu> - A Flag Polgári Magazin partnere

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló